

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 6 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr. egy kópia 1 frt.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő
Koncz Ákos.
Kiadó s laptulajdonos.
Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).
Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).
Hirdetések a legmérszelebbebb árszámítás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

Veszedelemes játék.

Debreczen, július 7.

Amit a képviselőházi ellenzék művel, az igen veszedelmes játék, mely a menthetlen könnyelműség bélyegét nyomja szerzőire és oly veszedelmeket rejt magában, melyeknek lényegét és jelentőségét felfogni alig lehet, mert a jövő homályából emelik fel fenyegetőleg a fejüket. Az a veszedelmes elv, mely a parlamenti ellenzék obstruktív tendenciájában nyilvánul, napról-napra határozottabban előtérbe lép és napról-napra láthatóbbá lesznek a veszélyek, melyek az ellenzék menthetlen játékának következményei. Obstrukció minden ellen, ami a kormánytól jön, — ez az ellenzék jelszava. A büntető perrendtartás életbeléptetéséről szóló törvényjavaslat 16. §-a ellen ugyanazzal a vehemenciával obstruál, mint a czukoradóról szóló javaslat ellen és bármely más törvényjavaslat ellen obstruálna. Nem a napirinden levő javaslatok lényegével törődik, mint inkább azzal, hogy egyszerűen lehetlenné tegyen minden kormány működését.

Mik lesznek e felette veszedelmes játék következményei, azt e pillanatban meghatározni nem és sejteni is csak alig lehet. De a jövő meg fog bennünket tanítani rá, hogy az ország közvéleménye ilyen esetben nagy és szent kötelességet mulaszt, ha a parlamenti obstrukció híveit

és veszedelmes tendenciáikat a leghatározottabban nem desavonálja és a haza iránt tartozó kötelesség teljesítését mellőzhetlen követésre nem ajánlja nekik.

Olyan tanulságos példa áll előttünk. Ausztriában az ellenzék — mily okból, ne fessezessük, — az obstrukció kétségbeesett eszközehez nyult, a kormányzást lehetlenné tette és az abszolutizmus útjára kényszerítette a helyzetet. Magyarországon, a hasonló eshetőséget nem tartjuk valószínűnek, de teljesen kizártnak sem.

Nem valószínű politikai viszonyainknak ez a kedvezőtlen alakulásra azért, mert szabad remélünk, hogy a magyar józanság és meggondoltság, a magyar nemzet politikai érettsége és csalatkozhatatlan ösztöne az obstrukciót elnyomni, elfojtani, az obstrukcióniszákat demontálni és desavonálni fogja és így elkerüljük a veszedelmet, melyet a parlamenti obstrukció oly félelmes közelbe hozott.

De nem tartjuk lehetlenné a veszedelem bekövetkeztét abban az esetben, ha a közvéleménynek ez a megnyilatkozása nem fog megtörténni és a magyar nemzet szinte megfoghatatlan közönnyel tudná nézni alkotmányos állapotainknak az ellenzék által való aláadását.

A kormány és a szabadelvű párt védi az alkotmányt és a parlamentárizmust, védi a többség jogát a kisebbség felett.

Az ellenzék ellenben a terrorizmus minden aknáját felrobbantja és a parlamentáris elv tarthatatlansága felé evez. A száraz logika elvei szerint minek kell ebből következnie? Csakugyan nem gondolkozott még az ellenzék elvetendő, mert határtalanul könnyelmű játékának következményei felett? Valóban nem fontolta meg, mi fog jönni és mily átok terhe nehezedik rá, ha utánna csakugyan betörne a vízözön?

Igazán nagy szerencséje az országnak, hogy egy nagylelkű, bölcs és felette alkotmányos érzelmű király ül a trónon; de hát nem üzte e a monarchia osztrák államában is vakmerő játékát az ellenzék addig, míg nem alternativa elé állította a koronát.

A korona a kormányzás permanenciájáért, folytonosságáért minden esetben felelős, akkor is, ha a parlament minden kormányzást lehetlenné tette, ha a nemzet képvisellete a kor-követelte haladás, reformok elé veti magát és a kormány minden kezdeményezése ellen az obstrukció aggasztó játékát rendezi. Ilyen esetben mi a korona elengedhetlen kötelessége? Mik a korona erkölcsi feladatai?

Gyászos prespektiva az, amely szemünk elé tárul és aggodalommal tölt el bennünket a jövő, melyet könnyelműen elsötétít az ellenzék. Az igazi hazaszere-

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZAJA.

Trilby meg én.

— Szomorú történet. —

Hallottak e már arról a kovácsról, aki nagy darab vasból ekét akart kalapálni addig kalapálta, míg elkalapálta, patkószeg se lett belőle.

No hát kérem úgy jártam én is, pedig én kovács se vagyok, vasam sincs, egy varróút se tudnék gyártani. De azért még is úgy jártam. Ha megígérik, hogy nem nevetnek na gyon ki elmesélem.

Tetszik tudni akadt egy jó tárgyam a multkoriba. Nagy szó az nálunk penna nyövő embereknél.

Egy jó tárgyért naphosszat elesatagolunk, — botot emelünk boldog boldogtalanra.

Tárgyat; tárgyat!

És ha ezrivel lenne se lenne elég a nyomdafestéknek ennek a hétfejű szörnyeregnek (mert mindenik feje után egy-egy gyomor következik akár csak az obstrukciónak — osztán míg azt tele nem tömik jófajta verssel, ujdonsággal, novella regény folytatással addig nem lehet vele birni.)

Pedig dehogyan ezrivel, dehogyan!

A pesti újságszínalóknak csak megjárja, tele rakhatják molmochnak gyomrát, ott mindég

akad naponta egy gellérthegyi gyilkosság, — vagy vízbeugró szerencsétlen flótás, akit ki mentenek, rostopesint töltögetnek bele de ha nem akad hát ott az obstrukció!

Megírják egyikmásk pártvezető keserveit legyorsírasozzák (még ki törik a pennámig le irom!) a Sima ur kibeszéléseit vagy a Meszlényi Lulu belebeszéléseit, de hová legyen a debreczeni ember?!

Hiszen nem történik itt semmiféle legfeljebb, hogy a Csapó utcában egyik ur üt, a másik üttetik — én ugyan azt se láttam, váltig sajnálom is, azután meg csak nem írhat az ember epopeát a kefégyár gőzkürtjéről, a mék reggel, délbe este kellemes concertet produkál a legfelső ebből a legalsóig, csak úgy unó soló bömbölvén alias Cendes tenger mikor megvadul.

Azután meg üres is a város, a kinek sok pénze van, meg a kik jól tudnak pumpolni (meg lumpolni) azok

Elrepülnek messze szállva

Szebb vidékre, jobb hazákba

Már kinek hogy telik Carlsbad, Freitesis-ruhe, Bártfa, Tátra-Füred, Telegdi-Sóstó.

Ellenben ismertem egy urat, aki Püspök-Ladányba volt és valamennyi levelét Ostendéből keltezte. No de nem pletykázni akarok én, hanem a magam keserves állapotját elbeszélni.

Hol is hagytuk el? Igen, hát ott, hogy

volt egy jó tárgyam. Miképp jutottam hozzá, azt is elmesélem.

A minap kinn voltam az erdőn. Elméláztam a katonazenekar Lili-keringőjén, mikor három öreg és egy fiatal ur telepedett mellém. Elkezdték diskurálni, persze a politikáról.

Az egyik öreg ur kifejtette az obstrukció nehézségeit, Bánffy előnyt, a Sima szónoklátának és Károlyi grófnak nagy fontosságát. Csak úgy dult belőle a szó, akár egy sajto szabadság védőből. A többi hallgatagon egyezkedett bele mindenbe és látszott a képükön, hogy milyen nagy politikusok.

Esett pedig, hogy a katonazenekar hűlen lett Lilihez és a Repülj fecskeket kezdte játszani, a fiatalabb ur pedig megkérdezte az öregtől, hogy mi is az az obstrukció tulajdonképp?

Mire az öreg ur jónak látta felfüggeszteni a gyűlést, mondván: ne te ne! milyen szépen játszik ez a banda!

De azért mégis megmaradt nagy politikusnak, én pedig elhatároztam, hogy kitoldom a tizparancsot egyet t. i. „Ne tudja a te száz hogy mit beszél!”

Annak utánna felkerekedtem és menék a vadonba, nem annyira kőtáblát keresni a melyre felírjam a XI-ik parancsolatot.

Az Isten tudja hogy és miképp, csak hogy összeakadtam egy rég látott ismerőssel. More patrio fülön fogom és tárgyat kérek tőle. Azt mondja, hogy nincs. Nekem ellenben volt sti-

tet jellege az aggodalom, nem pedig az az irtóztató könnyelműség, melybe az ellenzék esett.

A magyarok Istene mentse meg ezt országot és ezt a nemzetet attól, hogy aggodalmi teljesedésbe menjenek. az idők nehéz járása elkövetkezzék... mindamellett óva intjük Justh Gyulát és társait és komoly figyelmükbe ajánljuk az ország hazafias aggodalmát. Vessenek egy pillantást Ausztria zilált viszonyaira és meg fog nak győződni obstruktív játéku veszedelmes voltáról; hazaszeretettük és jobb belátásuk kényszeríteni fogja őket, hogy e meggyőződést befogadják, hogy az át- meg áthassa őket és e szerint teljesítsék kötelességüket.

A mentelmi jog megsértése. Rakovszky István orsz. képviselő jelentést tett a Ház nyílt ülésén arról, hogy a pozsonyi kir. törvényszék oly ügyben idézte meg, sőt most már el is ítélte, a melyben a Ház mentelmi jogát nem függesztette fel és ezért ezt az esetet, mint a mentelmi jog megsértését a Ház tudomására hozta. A mentelmi bizottság a vizsgálatot elrendelte és értesülésünk szerint holnap fog érdemleges ítéletet mondani.

A német zavarok. A liberális lapok rendkívül komolynak találják a helyzetet, a zavart határtalannak mondják, míg a particularismus haladása kétségbevonhatatlan. Fischer államtitkár-helyettes közvetlenül azután, hogy az új főpostamester hivatalba lépett, felévi szabadságra ment. Félhivatalosan ezt megczáfolják ugyan, jól értesült politikai körökben azonban kétségtelennek tartják, hogy Fischer is végkép visszalép.

A porta és a béke. Bár a portának a nagykövete legutóbbi együttes lépésére adott válasza nem teljesen kielégítő és a Yildiz-palota, valamint a kabinet folytatják erőlködéseiket a Salamoria-határvonal elérésére, mégis ki van zárva minden aggodalom az iránt, hogy a békétárgyalások megzavartatnának,

létes botom és azzal való barátságos fölszólításomra belekezdett egy mesébe.

Pompás egy mese volt, tárgynak pompásabb. Rögvest elhatároztam, hogy eposzt írok belőle, hatalmaz világrengető eposzt. Pár nap múltán kiábrándultam. Nem lehet eposzt írni belőle! no sebaj! Lessz belőle regény de-hogy regény, szindarab felséges dráma!

És folyt a munka, már t. i. a tervezgetés. De a szindarab nem akart megszületni. Vissza fanyalodtam a regényre, csináltam a vázlatom tovább. Később engedtem belőle már csak novellát akartam írni. Akkor megirtam a bevezetést. Nem tetszett, még kisebbre szorítottam a vázlatot, szintugy nézett ki, mint egy kijavított érettségi dolgozat — és irtam a tárczát.

És Uram fia! kisült a tárgyamról, hogy nem alkalmas prózai kidolgozásra. Ezt versben kell kioppticzálni és mire nem vetemedik az ember — neki feküdtem a versírásnak.

E közben aztán zsugorodott az én tárgyam egyre. Emlékszem még, hogy ballada, románcz, satira is járt az eszemben, elég az hozzá, hogy tegnap kifundáltam egy kétsoros epigrammát.

Országgyűlés.

Budapest, jul. 6.

A mai ülés az ellenzék beszélnyagát ismét tetemesen csökkentette s a folyosón már csak igen nagy rábeszélések árán sikerül egy egy újabb médiumot fogni, a kivel az időfeleslélés politikáját ideig óráig még fentartsák. A vita jeles rendező bizottságát imáron a saját pártfelei is cserben hagyják s vannak, a kik vonakodnak parancsszóra sorompóba állani olyan javaslat ellen, melyek agyonbeszélését az ország érdekeivel ellenkezőnek tartják, vagy a melyhöz saját öszinte bevallásuk szerint, egyáltalán nem értenek.

Hat beszéd hangzott el a mai ülésen a czukoradó-javaslat ellen. Nyulfarknyi beszéd volt valamennyi; s még így is meglátszott a szölkön, mennyi fáradságukba kerül velamit is mondani.

Szluha István, aki a mai vitát kezdte borizú hangon néhány oldalt olvasott fel valamely, a vámkérdést tárgyzó füzetből, aztán kijelentette, hogy a javaslatot nem fogadja el. Utánna Hentaller Lajos következett, a ki azzal érvelt a javaslat ellen, hogy a függetlenségi párt minden gyűlése Ausztria ellen irányul. Illyés Bélyt gyönyörű hanghordvással beszélt el a javaslat ellen; utánna pedig Benyovszky Sándor gr. szólalt fel csak azért hogy a házat figyelmeztesse, mily fényesen érvelt a javaslat ellen K o s s u t h Ferencz minapi „monumentális“ beszédében. Fel is olvasta a „monumentális“ beszéd egy passzusát, végül pedig nyugodtan kijelentette, hogy a javaslatot nem fogadja el.

Majd a vitareneezők nagy megkönyebbülésére Szalay Károly „ugrott be“, aki tudvalevőleg méltó versenytársa Kálmán Károlynak és Sima Ferencznek. De még ő sem felelt meg a beléje helyezteit várakozásoknak, mert nem ttdta elpocsékolni az időt az ülés végéig. Legvégül a görög táborból hazakerült Major Ferencz beszélt.

Nyári színház — orpheum.

A nyári színház ügye már régóta kísért a városi közgyűlések, színügyi bizottsági ülések és hírlapok hasábjain. Már évekké ezelőtt felszínre merült egy határozott terv a nyári nyínház építéséről, tárgyaltak is rólla sokat

De óh fátum! (nem oláh fata) kinn felejtettem az asztalomon s reggel a cseléd kivitte s begyujtott vele;

Rettentő! az én drága epigrammám elhamvadt hozzá a tárgyam is!

egyikből se jut egy árva vaks se eszembe!

De még eddig hagyján! Most jön a nemulass! Esett vala pedig ekképpen:

Kezdetben már megnyugodni a változhatatlan sorscsapásban, mikor ma délelőtt megláttam szerencsétlenségemre Trilbyt egy kirakatban.

Trilbyből egy darabot nekem is kell birn Trilbyből, aki után bomlik a világ-regényét nemsokára kötelező tantárgyképpen fogják tanítani az iskolákban az eltöröndő német nyelv helyett — a szindarabját meg a párisi Theatre Francaisetől a Jász-Árok Pacséri Szin Játzó Körig minden jóra való színház állandó reportoiron tartja. — Ezt nekem is meg kell ismerni.

Bementem megvettem, hazajöttem, elolvastam és dühöngtem.

annak idején s csak azon fordult meg a dolog, hogy hova építsék azt a nyári színházat? A városban belül lesz e jobb, vagy a nagyerdőre? Mind a két tervnek voltak pártolói, folyt a vita az üléseken és az ujságokban pro és contra sokáig, de nem bírtak megegyezni. Végre is egy arany középutat választott az intézők bölcsessége, és elhatározták, hogy a nyári színházat nem építik sehova sem, mindaddig, míg csak valami kényszerítő körülmény időszerevé nem teszi annak felépítését.

Es ezzel elaludt az egész ügy és szunynyad melyen most is, pedig lehet már körülbelül hat éve ennek, Azóta aztán csak olykor emelkedik ki a feledés homályából a nyári színház kísérteties alakja, amikor a színházi idény végeztével a színészeknek nyakukba kell venni a világot s kóborolni a nyár folyamán garnizonból — garnizonba.

Ilyenkor hallatszottak aztán néha egyes félő hangok, hogy talán mégsem ártana, hogyha a hosszú nyáron keresztül is volna valamelyes színházfő Debreczenben, nem csak orpheum meg czirkusz.

Hát bozvnny „nem ártana“. A színház ajtajai május elején bucsukodnak, a színészek elmennek, csak némelyik marad itthon, — nem állván már a cigány életet — s hallgatja unalmában a náluknál ugy látszik — sokkal jobban kedvelt külföldi joungeuróket s kitömött lábikráju divakat a szeretett, a dédelgetett orpheumban — zengerájban.

A multjára mindig büszke debreczeni színház tagjai öt hónapra keresztül hazátlan vándorok, míg ugyanazon idő alatt a legújabbban magyarnak átöltöztetett lenge ruhájú német muzsa nyer biztos othont nemes Debreczen város falai között.

A közönség, ez a mindenre jó közönség pedig kényszerítve van arra, hogy más szórakozás hiányában a germán dialectussal előadott kétes kimenetelű couplékat hallgassa és a troppani zenebohócok grimaszait bámulja a „művészien“ vezetett „első magyar debreczeni mulató“-nak avaszirozott zengeráj esőjárta ponyvafalai között.

Ez így nem jól van. A jó izlésű közönség nyári szórakozása szintén érdemel egy kis figyelmet. Nem az orpheumok közönsége fogja majd annak idején a tervezett opera előadások

Hogyne kérem, mikor ott volt az én gyönyörűségem tárgyam megírva szépen regénynek, szindarabnak.

Elfutott a pulyka méreg. Ha az a gézen-guz Nagyerdei tárgyhamisító ott lett volna közelben, biztos, hogy megeszem kivert pesenyének.

Azóta folyton Trilbyvel fantazirozok. Azt hiszem, hogy ott ül előttem, én hypnotizálom ő meg hozza le az égből a sok novella tárgyat.

És nem bírok nyugodni tőle. — Reggel 10 óra óta folyton hordja a sok tárgyat, ugy, hogy már mozogni se tudok tőle. Küldtem már mindenüvé obstruálni, ebédelni, a Pokolba de nem megy.

Neki ültem hát, hogy kiírom a Debreczeni Hírlapba, hátha akad valami jólélek, aki megszán és ad valami tanácsot vagy egy jó tárgyat.

Tárgyat! tárgyat! novella tárgyat!

Rác Lajos.

publikumát képezni, a nagy áldozatokkal létrehozott és fentartott színház jelenét és jövőjét biztosítani.

De ha ettől el is tekintünk, akad még más ok is amivel a nyári színház felállításának időszerűsége támogatható. Nekünk, a városnépességéhez arányitva — valljuk meg az igazat — kevés a műértő, a finomabb ízlésű közönségünk. A művelt nyugat nagy városai is azon igyekeznek most, hogy olesó helyáru tudományos színházakat állítsanak fel csak azért, hogy azzal a nép általános művelődését és erkölcsi finomodását elősegítsék, szóval neveljék a publikumot. Budapesten is megindult már a mozgalom hasonló irányú színház létesítésére, csak mi találjuk jobbnak a zengerajukat dédelgetni a műzítés finomítására s germán énekesnőket hozatni a publikum erkölcsi érzetének növelésére.

Mert nem szükséges ám dalsarnokokat felkarolni, hogy szaporodjanak, erősödjenek; olyan az, mint a burján, amely minden elhanyagolt földben gyökeret ver. Elég az, hogy a közönség nyári szórakozásáról ne gondoskodjunk úgy, ahogy kellene, s akkor a közönség nagyon természetesen olyan helyre megy unalmát elűzni, amilyen éppen akad, s kész az orpheum.

Tenni kell valamit ez ügyben már, szánt-suk fel az elhanyagolt, a parlagon hagyott földet, hogy tiszta buzát is teremjen már a burján helyett . . .

Liviusz.

Irodalom és Művészet.

A Csokonai kör a Szigligeti társaság kirándulásán.

Debreczen, jul. 7.

Az eszmékért való lelkesedés nem divat többé; prózai a kor, csupa szürkeség; kikapcsolják azt, a ki nem a baksis után szalad, hanem ideális czélokért hevül.

Ha itt-ott felesillan még a szikra, mely hajdan a sziveket hevíté, csodaszámba megy s ha lobogása, melegsége áthatja a csontokat s velőt, megbámulják, mint az északi fény kápráztató küllőit.

A kétszerkettő aczél-igazsága szétrombolja az ábrándok délibábjait: a börze zsi-bongó zaja elnyomja a lant pengését; a toll a zsiros kenyérért és nem a sovány dicsőségért szánja a gondolat fekete barázdáit; a betűk harcolnak egymással, az önérdék birkozik az önérdékkel, az a dicsőbb, az a jobb, az a hatalmasabb, a ki fufangosabb.

Annál inkább jól esik látni egy-egy felcsillanó fényt a multból, egy sarjadó virágot az eszményiség bemohosult oltárán; jól esik látni egy lelkes csapatot, mely nem törődve a kicsinyes gúny kigyó fulánkjaival, nem rettenve vissza a törpe irigység sárkány kölykeitől, halad előre, szívében a hittel, lelkében a reménnyel.

A nagyvárad Szigligeti Társaság vasárnap tartotta második vidéki kirándulását és Derecske művelt közönsége igaz örömmel, magyaros vendégszeretettel, kitüntető érdeklődéssel és pompával fogadta a Társaság tagjait és a debreczeni Csokonai kör ez ünnepélyességre kiküldött képviselőit.

A fényesen sikerült matinée után, mely a lapunkban is közölt program szerint folyt le, bankett volt, a melyen természetesen felköszöntőkben sem volt hiány dr. Bodor Kálmán felköszöntőjében a debreczeni Csokonai kör tagjait, illetve az ünnepélyen jelenlevő

dr. Benedek János titkár-társát éllette. Lovassy Andor a „Szabadság“ f. szerkesztője Széll Farkast a debreczeni kir. tábla tudós tanácselnökét, a Csokonai kör elnökét éllette.

Dr. Benedek János megköszönve a megemlékezést talpraesett, ötletes beszéddel éllette Lovassy Andort.

Bankett után a varosháza nagytermében táncz volt, mely reggel 4—5 óráig tartott.

Egyről-másról.

A kedvességről.

A kedvesség a legveszedelmesebb versenytársa a szépségnek. Ha egy nőről azt mondhatjuk, hogy szép és kedves, sokat mondunk róla. A nő ha okos és idejekorán megérti azt, hogy versenytársnőivel nem mérkőzhetik szépség tekintetében, ehhez a második fegyverhez fordul, mely mindég rendelkezésére áll. A számtalan fegyver közül, melyek a női arzhivumokban allanak, ez a legnemesebb fegyver, de kezelésébe nem lehet úgy beletanulni, ez a nőnek lelkéből fakadt, nevelítéséből származott fegyvere.

Kedvesség! Te a szerelmes nő támadó fegyvere és védő pajza, te a stréber világ pikkelyes pánczélinge, ki sok emberről úgy lerisz, hogy megszanjuk azt a szerencsétlen teremtetést, a ki egy rövid időre magára rántott. hogy könnyebben megjárhasson egy némely göröngyös meredeket — Mit irhatnék én rólad? hogy ismét a nőkről beszéljek, kimondom, hogy a kedves férfi legalább is különös. — A férfi, ha kedves, édeskés, gyanus.

A kedves férfitől önkénytelen is húzódunk. Férfiasság és kedvesség két különálló fogalom. A mi a nőességet nimbuszal veszi körül, az a férfiasságot megfosztja nimbuszszától.

A kedves férfitől félnek a befolyásos emberek; előttük begombolkóznak a képviselők, miniszterek s végre a nők nem találják eléggé férfiasoknak.

A nő kedvessége lebilincsel, meghódít. Lelkünk elfelejti a részleteket elemezni. Egészen az összbnyomás hatása alatt áll. Míg a szépség lelkünket csak érzeinkben keresztül foglalkoztatja, addig a kedvesség közvetlenül lelkünkre hat. Ezért a szép és kedves nő egyszerűen ellenállhatatlan.

A kedves nő érzi hatalmát és fölényét a szép fölött. Nyugodtan harcol, néha bizik is, de az önbizalom sohasem sért. Tények bizonyítják, hogy a férfiakat hamarabb rabul ejti egy kedves nő, mint egy szépség.

A férfi egy-egy kikiáltott szépség mellett akárhányszor hidegen megy el, míg a kedves nő az első alkalommal lebilincseli.

A nő, a ki hódítani vágy, hisz kedvességében és gyakran nem alaptalanul. De — és itt jövünk a kedvesség Achilles sarkához — ha nem csak hisz, hanem számít is kedvességére, akkor megszűnt e tulajdonság a legkedvesebb női fegyverekhez tartozni.

És itt elérkeztünk ahhoz a bizonyos hajszálhoz, mely a kedvességet a kacérságtól elválasztja.

A kedvesség és kacérság határai bizonytalanok, itt ott elmosódtak, egybefolynak. — Sajátságos azonban hamar megkülönböztethetők, mert ha élesebb pillantást vetünk reá, — azonnal észre vesszük azt a bizonyos hajszálát mely ott lebeg határunkon. A kedves nő összes jó tulajdonait csatarendbe állítja s fegyvelmezett lélekkel hozza azokat lelkünkhöz, perczről-perczre közelebb.

A kacér nő szintén kihasznál minden előnyt, mely rendelkezésére áll, de azokkal nem lelkünkre — hanem értékeinkre akar hatni.

Innen van aztán az, hogy míg a kedves nő egy bizonyos összhangot teremt lelkünkben addig a kacér nő diszharmoniat idéz elő bennünk.

A kedvesség sohasem tolaikodó, mégis megragad. A kacérság mindég feltűnő, gyakran kirívó.

Az nem akar egyéb, csak szeretetre méltó lenni, — és ez egyenesen számít gyöngeségünkre s első perczben uralkodni akar felettünk.

A kedvesség a lélek belső világára hat. A kacérság külsőségekre számít s gyakori diadalai alapján egész biztosra veszi győzelmét.

A mi a kedvességnél erény, az a kacérságnál bűn. A mi pedig a két tulajdonság között, mint bizonyos hajszál lebeg s az egyiket a másiktól olyan feltétlenül elválasztja a — számítás.

Nőkről a nőknek.

Valamikor régen Karr Alfonz, a szellemes párisi írt egy könyvet, amelynek az volt a címe, hogy: Les femmes, az asszonyok. Se rendszer se beosztás nincsen ebben a könyvben, De van benne szellemesség és igazság annyi hogy az előbbiből kitelnék egy évfolyamra való ujságtárca, az utóbbiból pedig legalább is egy kétkötetes társadalmi kódex. És ebben a rendszertelen, kedves párisi hanyagsággal megírt könyvben van egy fejezet, hogy milyen méltóságteljes, tiszteletet parancsoló a női ruha, a formás, leomló, csak a lábhegyeket láttató szoknya, ellenben mily neveltséges az a két csó, amit oly előszeretettel nevez nadrágnak a férfinep, meg a fecskéfarku kabát, nem is szólva a fülígérő gallérokról.

Ez a magasabb esztetikai szempont. Most pedig jön a praxszis.

A praxszist ezuttal: Jules Lemaitre, ugyancsak szellemes párisi képviseli, aki szó szerint így nyilatkozott egyszer a kosztümökről:

— A női ruha nem kényelmes, sőt egyenesen kínzó. Erkölcstelen is, mert nem anyaknak való. De szép. A férfiruha csuf, de oly kényelmes . . .

Nos. hát itt van az a pont, amiről éppen szó van.

A köznapi érintkezésben kezdenek le szállani az emberek az esztetikai magaslatról a gyakorlatiasságba. Nem szép, de oly kényelmes dolog ez! . . .

A nő biziklikzik, tehát kényelmes ruha kell. A nő iskolába jár, tehát kényelmes ruha kell. A nő degenerálódik, tehát ennél fogva is kényelmes ruha kell. Amit pedig Astie de Valsayre asszony a szabad kosztümválasztási jognak nevez, az nem egyéb, mint a női testre diadalmasan fölvonuló csuf férfiruha. De amikor oly kényelmes . . .

És a merész újító hölgy nyilatkozik. Azt mondja, hogy már 1887-ben, amikor a parisi Opera-Comique leégett, beadványt intézett a képviselőházhoz, hogy engedje meg a nőknek a férfiruha viselését. A képviselőház azt felelte, hogy egy törvény sem kényszeríti ajhölgyeket arra, hogy szoknyát hordjanak. A többi a rendőrfőnökre tartozik. Lépine ur, a famózus Lépine azt felelte erre, hogy neki semmi köze sincs hozzá. Amikor pedig de Valsayre asszony engedélyt kért tőle, hogy férfiruhában járhasson, azt felelte, hogy nem ad engedélyt, mivel az nincs megtiltva . . .

Valsayre asszony erre mosolygott és konstatalta a dilemmát. Aztán arra a konkluzióra jutott, hogy a férfikosztüm igen sok új pályát nyitna a nő előtt.

Hiszen még utazni sem tud sok magával czipelendő toalettkellék miatt. — Azonkívül egészségesebb a férfikosztüm, mert fölöslegessé teszi az átkos fűzőt. — Aztán kijelentette, a lelkes hölgy, hogy le kell mondani a mottóról, hogy szenvedjünk a szépségünkért!

Valsayre asszony nem nyugodott. Megintterpellált két olyan kapacitást, aki imponál az asszonyoknak. Jules Lamaitre volt az egyik a szigorú Lamaitre, aki esztetikai és szokimondó, és Marcel Prévost a másik, a szép Prévost, aki regényeket ír és tulságosan szökimondó. Ezek pedig így nyilatkoztak a kérdésről, ahogy itt következik:

— Elvben — mondta Lamaitre — hive ragyok a végtelékig menő szabadságnak. minden formájában. Nem vitatom el a nőktől a

férfi ruha hordásának jogát, de attól tartok, hogy rossz következményei lesznek. — A férfi ruha elcsufítja az asszonyt, ha csak nem hosszú és sovány. — A vége pedig az volna hogy csak néhány excentrikus asszony — járna benne.

Marcel Prevost így nyilatkozott:

— Miért ne? Ugy-e a színházba tódul a nép, — hogy egy színész nő nadrágszerepet játszik

— Hát öltözzenek a fiatal asszonyaink is úgy — operet kosztümbe! Violá tout!

Valsayre asszony hazament és azt gonpolta, hogy nem érdemes párisi írót meginterjúvolni, mert az egyik góromba, a másik viccel valamennyi pózol.

De amikor olyan kényelmes az a férfiruha!...

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„DEBRECZENI HIRLAP”
pártoktól és kormánytól egyaránt független politikai napilapra.

A Debreczeni Hirlap előfizetési ára:

Egész évre 10 frt.

Fél évre 5 frt.

Negyed évre 2 frt 50 kr.

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban Kutas Imre könyvnyomdájában, valamint Telegdi K. Lajos kereskedésében, vidéken pedig postahivatalok útján.

Kérjük azokat a t. cz. vidéki előfizetőket, kiknek előfizetésük már hó végével lejárt, hogy azt minél előbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fönnakadás történjék.

NAPI HIREK.

Debreczen, július 7.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Julius 8. —

— Változófelhőzet — Hűvös szeles — Keleten csapadék. —

— **Személyi hírek.** Gróf Dégenfeld József főispán ma elutazott, de holnap este már visszaérkezik városunkba. — Rásó Gyula alispán ma Szoboszlóra utazott, hol részt vesz a városi közgyűlésen. — Pongrácz Jenő helyettes főügyész tegnap érkezett haza több napi távollét után s ma már elfoglalta hivatalát.

— **Katonai csapatkórház Debreczenben.** A m. kir. honvédelmi miniszterium, a temesvári VII-ik hadtest intendánsága és Debreczen városa között már régen folynak a tárgyalások a Debreczenben felállítandó katonai csapatkórház ügyében. — Most a temesvári hadtestparancsnokság arról értesítette a városi hatóságot, hogy július 10-én délelőtt 9 órakor ez ügyben vegyes bizottsági ülést tart, amelyre Debreczen sz. kir. városa is küldje ki a maga képviselőit. — A katonaság részéről ez üléseken egy törzskari tiszt, a debreczeni csapatkórház parancsnoka, a nagyváradi katonai intendatura egyik tagja és Resch Ferenc temesvári katonai építész lesznek jelen.

— **A karánsebesiek köszönete.** A karánsebesiek még most sem tudják elfelejteni azt a szives vendéglátást, amelyben Debreczenben való tartózkodásuk alatt részesültek. Egymásután érkeznek tőlük a meleghangu levelek azokhoz, kikkel itt tartózkodásuk alatt megismerkedtek. Donszky Lukács igazgató ma következő levélben mondott köszönetet Debreczen város tanácsának: Debreczen szab. kir.

város tekintetes Tanácsának. Debreczen. Az alföld metropolisában tett tanulmányi kirándulásunk, hogy oly szépen sikerült, hogy az ahhoz fűzött reményeink mind teljességbe mentek: kizárólag a tekintetes Tanács kegyes jóindulatának köszönhetjük. A tekintetes Tanács nemcsak szállással és étellel látott el három napon át, de mint a város vendégeit kitüntető előzékenységgel fogadott, kalauzolt és teljes erejével azon volt, hogy román ajkú vendégeink tapasztalatokkal gazdagon térjenek vissza szüleikhez. — Midőn Debreczen városának irántunk s az általunk képviselt ügy iránt tanúsított eme nagy szíveségét — tantestületem, tanuló ifjuságom nevében is — hálaeltel szívvvel forrón megköszönöm: engedje meg a tekintetes Tanács, hogy alázattal egyuttal arra is kérem, hogy a karánsebesi állami iskolát is annak a magyar nyelv s a magyar állam eszme terjesztésén, itt a határszélen verejtékkel dolgozó tantestületét — jóakaratu hajlamaiban, szives emlékezetében továbbra is megtartani kegyeskedjék. — Karánsebes 1897. július hó 2-án; a tekintetes városi Tanácsnak alázatos szolgálója, Donszky Lukács, igazgató.

— **A zárdá újra építése.** Ily czimmel a D. R. U. tegnapi számában egy hír látott napvilágot, a melylyel tegnap felkérésre foglalkoztunk és kinyilatkoztattuk, hogy igenis a zárdának semmi „részét” nem rombolják le, következésképpen nem is építik újra. A Dru, ma erre válaszol és hivatalos adatokkal bizonyítja, hogy a Dru. tegnapi rém-ujdonságának épen semmi helye nem volt a lapban és hogy egy pár vasrud alkalmazásától eltekintve egyetlen téglát sem mozdítanak meg az épületen s a hangzatos czim, az **újraépítés** is elolvad ebben a melegben. Mert a miképpen kutyából nem lesz szalonna, azonképen a szunyogból sem lesz elefánt még ha a Dru úgy akarja is.

— **Minden csendes.** A megyében szerte támadt munkás-zavargások mindenütt lecsillapodtak. A hatóságok tapintatos közbelépése folytán a munka mindenütt szép rendben folyik. — Miután pedig az aratások mindenütt megkezdődtek, előrehathatólag sehol sem lesz kilátás zavargásra, rendtelenségre.

— **A nagytemplom renoválása és a mérnöki hivatal.** E czim alatt rémitgeti a „Debreczen” tegnapi számában azzal a szenzációsnak vélt hírrel olvasóit, hogy a mérnöki hivatal elrendelte a nagytemplom körül felállított állványok lebontását s addig míg újakat nem építenek utasította az I-ső ker. kapitányságot, hogy a munkálatok folytatását tiltsa be. — A quarnerói czápa nem vált be mert mint értesülünk ilyesféle ukázokat nem bocsátott ki senki. — Az ügy állása az igazsághoz híven ez: A városi tanács még annak idején utasította a mérnöki hivatalt, hogy ellenőrizze az állványok felállítását közbiztonsági szempontból s úgy az építető egyházat mint a vállalkozót erre szintén figyelmeztette. — A mérnöki hivatal tehát csak kötelességét teljesítette, mikor a napokban megvizsgálta az állványokat s miután azokat nem tartotta olyan erősöknek mely kizárna minden szerencsétlenséget s mivel ezért a felelősség a hivatalt terheli s ugyancsak őt támadta volna a „Debreczen” is, ha emberhalál következett volna be, azt tette y mit tennie kellett, t. i. hogy elrendelte az állványok megerősítését s erről értesítette az I-ső ker. kapitányságot, hogy az rendelkezések végrehajtását ellenőrizze. — Nem történt hát sem merénylet, sem semmi olyan ami a vállalkozó építést bosszantaná, ez nem lehet czélja egy hivatalnak, de meg maga az építész is elismerte, hogy teljes biztonságot nem nyújtanak a jelenlegi állványok és maga is felajánlotta, hogy azt megerősíti.

— **Szabadságolások a kir. ítélő táblán.** A napokban hoztuk a kir. ítélőtábla birói kará-

nak szabadságolását. A debreczeni kir. ítélőtábla tanácsjegyzői albirói karából e hó 4-én a következők mentek szabadságra: Szoboszlai Sándor, Kolbenbayer Kálmán, Sarukán Zoltán t. jegyzők. Mindhármán 6 hétre terjedő szabadságot élveznek. A kezelőhivatalnokok közül szabadságra mennek Leipzig Sándor igazgató aug. 2-20-ig, Toroczka Kálmán jul. 5 aug. 1-ig Bnike Ede szept. 2-28-ig, Hetey Károly aug. 10-szept. 6-ig. iropatisztek.

— **Elgázolt gyermek.** Tegnap este 8 órakor a Szécheny utcán Varga Lajos kocsis, ki Gáll Elek földbirtokosnál van szolgálatban gyors hajtás közben Angyal Mihály Salétrom-utcai lakos kis gyermekét elgázolta, A gyermek, kit szülei lakására szállítottak, szerencsére nem szenvedett súlyosabb sérüléseket. Ugy látszik, jól vigyáztak rá az „angyalok.”

— **Ujonnan épült házak felülvizsgálata.** Véghegyula II. ker. rendőrkapitány Fodor József városi mérnökkel tegnap vizsgálták felül a város területén teljesített újabb építkezéseket, hogy megfelel-e mindenütt az új épület a városi szabályrendeletben előirt követelményeknek. A vizsgálat eredménye általában kielégítő, habár néhány helyen a szabák belső magassága a tervrajztól eltérőleg nem ütötte meg az előirt 3 méternyi minimális magasságot, vagy deszkapadozat helyett téglát használtak burkolat helyett. Ezeket a hiányokat most mind pótolni kell a tulajdonosoknak, ami természetesen tetemes költségbe fog kerülni. Bizony az építőmestereknek nem ártana az építeni szándékozókat kissé jobban felvilágosítani a szabályrendelet határozmányai felől, nem pedig beleugratni oly építkezésbe, amit aztán a hibák miatt előreláthatólag ugyis megegyeszer kell megcsinálni.

— **Korcsmárosok és pálinkamérők figyelmébe.** A szabályrendelet szerint a korcsmárosoknak reggel 5 óra előtt tilos italt kimérni. A főkapitánya szabályrendelet e határozmányát július 1-től visszamenőleg oda módosította, hogy azon korcsmárosok, kiknek pálinkamérési engedélyük is van, a pálinkát reggeli 5 órától kezdve árulhatják, A szabályrendelet többi pontja azonban változatlanul fennáll s azok ellen vétők szigorúan fognak büntetenni.

— **Czirkusz.** Nagy Antal kassai czirkusz-igazgató kérvényt intézett a főkapitányhoz augusztus hó folyamán megtartandó 20 előadás engedélyezése iránt. A főkapitány véleménye szerint az engedély megadásának ezideig semmi különös akadálya nincs.

— **Kutyából nem lesz szalonna.** Egy debreczeni ember, aki ma jött haza Fiuméből írja a következőket: Ritka vendége akadt a napokban a fumei börtönnek. Stámp György zágrábi illetőségű fiatal ember ugyanis, a kit eddig csalás, lopás miatt harminczkilencszer ítéltek el, a napokban negyvenedszerez került a börtönbe. A javíthatatlan fickót, mialatt védő-ügyvédjével Vio Ferencz dr.-ral a fumei törvényszék folyosóján beszélgetett jó természete itt sem hagyta nyugton, amennyiben védőjének aranyórját elakarta emelni, de ez nem sikerült. Legujabb büntetése három évi börtönre szől.

— **Közlekedési akadályok.** Bizony sokat lehetne beszélni Debreczen közlekedési akadályairól s nagyon is jogos egyik debreczeni régi gazdálkodó panasza, aki lapunknak a következőket írja: Sok minden változás történt Debreczenben, de ezek a változások részben csak kellemetlenséget okoznak és czélszerűt-

lennek s ezek mely s hol rompó rencsáj átkelhe nem a jutna át kén érkező egy ne ez tört megld id ő á t k vonato kell m vonat nines űrnek felé, v járt, a gyelen get áte mert n rompó toló ge a sorú másik gyed v marad, még a elosztá mert a valami közöns a közl les ha 1-2 a koc közlek emelke ezen helybe segith iparkar hogy k áthidal lan ez megak napont van ép napont a vidéi Adtuk írójáva segítve méltos ur a tett 15 a folyó pályáz zókben rése ir budape sikerrel bizonyi ban me melyne nyozás tenni s nak es etkörb terveze tama.

1897
205/12. lap

lennek. Ott vannak például a vasuti sorompók s ezek közt a katolikus temető melletti, a mely pedig a legnagyobb forgalmu helyen van s hol ha a szorgalmas falusi nép a vasuti sorompót elérte akár bejövet akár kimenet, szerencséje ha csak egy negyed óra várakozással átkelhet. De nemcsak a vidéki közönség hanem a helybeli birtokosok is vesztetg zár alá jutna ha a várakozás a vasuti sorompón át kénytelenek közlekedni, mert a Debreczenbe érkező vonatok érkezését megelőzőleg legalább egy negyed órával a sorompó bezáratik, ugyan ez történik a Debreczenből induló vonatokak megelőzőleg is, ilyenek aztán hogy a kioldósza kb a n a k a s o r o m p ó n á t k e l n i a m i k o r a b e é r k e z ő vonatot várják, miután az beérkezett, meg kell még várni azt is, míg az innét kiinduló vonat a sorompón áthaladt. De ezzel még nincs vége a vesztetg zárnak, mert a sorompó őrnök valami dolga akad a katol. temető felé, vagy indóház felé és míg azt be nem járta, az átkelésre várni kell, mintha csak kegyelemből cselekedné az ő, hogy a közönséget áttereszti. De mindennapi dolog az is, — mert megjegyzendő, hogy a váltó épen a sorompóhoz van áthelyezve, — hogy a kocsi toló gép egy hosszú sor teher kocsival áthalad a sorompón és míg a teher kocsiak egyik-másik vágányra el nem taszította, ha egy negyed vagy 1/2 óráig tart is, a sorompó zárva marad, de nem mindég nyílik meg a sorompó még akkor sem, ha már a gép a teher kocsi elosztását elvégezvén, bemegy a pályaudvarra mert a sorompó őrnök tetszik még be várni valamit s néha 10—15 percz mulva a várakozó közönség nagy zugolódására nyílnak csak meg a közlekedést elzáró gerendák, holott az átkelés habár 50 szekér van is együtt ki és be 1—2 percz alatt megtörténik, s addig talán az a kocsi toló gép is várhatna. Ez a botránys közlekedési akadály a vasuti közlekedés emelkedésével mindig tűrhetlenebbé lesz, ezen talán némileg segíthetne a helybeli üzletvezetőség igazgatósága de talán segíthetne a városi hatóság a kereskedelmi és iparkamarával egyetértőleg leginkább az által hogy ha a már évek óta tervezett pályatér áthidalását szorgalmazná. Mert kiszámíthatatlan ez a kár a melyet a közlekedés folytonos megakasztása által az utazó közönség időben naponta szenved, és nem csekély befolyással van épen eme legélénkebb közlekedési utnak naponta való gyakori zárvatartása arra, hogy a vidéki közönség piacunktól elidegenedjen. Adtuk a panaszt, teljesen egyetértve a sorok írójával, s reméljük, hogy a bajon mielőbb segítve lesz.

— **Ösztöndíj iparosok részére** A nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur a „Pesti Magyar kereskedelmi bank“ által tett 15,000 frt alapítványi összeg kamataiból a folyó évre esedékes 673 forintos ösztöndíjra pályázatot hirdet, melynek feltételei következőkben állapítottak meg! Az ösztöndíj elnyerése iránt folyamodhatnak oly iparosok, kik a budapesti vagy kassai állami ipariskolát jó sikerrel végezték, mely körülmény iskolai vég bizonyítvánnyal igazolandó. A folyamodványban megjelölendő azon speciális ismeret, — melynek elsajátítása, vagy tovább tanulmányozása végett az illető e tanulmányut megtenni szándékozik. Felemlítendők folyamodónak esetleges szakmunkálatai az illető ismeretekben, valamint a nyelvismeretek és a tervezett tanulmányut progammja és időtartama. Végül megemlítendő a folyamodványban

hogy a folyamodó miként véli szerzett ismeretét és tapasztalatait a tanulmányut befejeztével itthon értékesíthetni. A pályázó, ki jeles iskolát képzettség mellett a tanulmányozandó vagy elsajátítandó speciális ismeretek körében már elméleti vagy gyakorlati irányu tanulmányokra hivatkozhatik — és ezt igazolni képes — valamint kellő nyelvismerettel is bír, az ösztöndíj odaitélésénél előnyben fog részesített. Az ösztöndíjas tanulmányutjának eredményéről a miniszter urhoz jelentéstetenni tartozik. A folyamodványok a kereskedelemügyi mt. kir. miniszter urhoz czimezve, a pályázó rendes lakhelyére nézve illetékes kerekedelmi és iparkamarához a folyó évi július hó 25-ig nyújtandók be.

— **Szabadalmak.** A m. kir. szabadalmi hivatal a következő szabadalmak leírását küldte be: Ujtások szövet cipőkön. Ujtás klorret medenczéken. Kocsivá alakítható gyermekszék. Javított horgonyfékező zsebórákhoz. Acetylén lángzó Veloczipéd hátsó ülésel utasok számára. Összecsukható és mozgó mentő készülék. Ujtások koresolyákon. Kávésbab hámozógép. Pénztári ellenőrzés készülék nyomdával és számláló művel. Erczpénztartó. Ellenőrző készülék tetszőleges számú villamos lámpa égési idejének feljegyzésére. Új rendszerű teherszállító kocsi. Író eszközökre alkalmazható évről évre érvényes naptár. Szabályozó készülék elektromotorok számára több elkülönített kollektorhoz vezető induktor áram körrel. Eljárás és készülék nemes fémeknek iszappal vagy finom elosztásu anyagból való kiválasztására. Ujtás zsebben hordozó fésű és légmelegítő készülékeken. Szétszedhető peronospora fecskendő. Magától záródó gőzelzáró szelep. Javítás lejtős pályák berendezése. Új gázcső szabó. Új fémfúrás eljárás és berendezés. Ezen szabadalmak leírása és a tanulmányok rajzai a kamara helyiségében megtekinthetők.

— **Bérbeadott földek.** A városháza kitanácsstermében ma délelőtt 9 órakor **Abrahám László t. főügyész és Vecsey Imre jog- és pénzügyi tanácsnok** jelenlétében a következő földeket adták ki bérbé: a nagyerdő és a hadházi földek között levő 49 holdat, a hadházi vasut és az Apafája közt elterülő 25 holdat, az u. n. „kincses hegy“-et, a körkemence mellett levő 71 holdat, a Nánási vasut és a löversenyér között levő 102 holdat, a Kolozsi féle házat ondódi földdel és a Péterfia 685 sz. házat ondódi földdel együtt.

— **A kir. tábla köréből.** **Mennyei László** ujonnan kinevezett kir. ítélő táblai titkár e hó 15-én foglalja el hivatalát. **Ulchvári Zoltán** jelenleg a kir. ítélő tábla tanácsjegyzője, aki Nánásra neveztetett ki járásbírónek e hó 11-én válik meg a királyi táblától s foglalja el új hivatalát Nánáson.

— **Fiume vendége.** A fiumei egyesült ev. ref. egyházközségnek kedves vendége volt a mult hétén. **Antal Gábor** a dunántúli egyházkerület tudós püspöke látogatta meg híveit, tájékozást akarván szerezni egyuttal az egyházi viszonyairól. Az egyházfőt a fiumei vasuti állomásnál ünnepélyesen fogadták. A püspök másnap A bele báró helyettes kormányzót látogatta meg, onnan pedig a Klontild utcai imaházba ment, hol kanonika viritacitót tartott. Hivatalos teendői befejezte után **Maylender Mihály dr.** podesztét látogatta meg, délben pedig a hívek főpásztoruk tiszteletére gazdag lakomát rendeztek, melyen magyaros felköszöntőkben nem volt hiány.

— **Megczáfolt közmondás.** Ki korán kel, aranyat lel, állítja a példabeszéd. Pedig a gyakorlatban most is az ellenkezők bizonyultak be. Nagyán jókor — óra előtt — adott palinkát a munkásoknak három szatós, és ezért amenyiben a rendőrfőkapitány által kiadott szabályrendeletbe ütközik — nem hogy arannyal

jutalmazná a rendőrség ez iparkodást, hanem ellenkezőleg pénzbüntetéssel fogja sújtani a koránkelő szatósokat.

— **Dankó Pista.** Tegnap volt **Dankó Pista** negyedik hangversenye az „Angol királynő“-ben ezuttal is nagy közönség előtt, a mely mindvégig nagy figyelemmel kísérte az egyes szereplők énekét, a kik tagadhatatlanul meg is érdemelték ezt a figyelmet. Nem szükséges már külön ismertetni az egyes közreműködőket, hiszen ismeri már a közönség a derek társulat minden tagját, minden tagjának művészetét. Ma este még a nagyérdői „Dobos“ pavillonban tart egy előadást **Dankó Pista** a melyben bucsut mond Debreczennek a zseniális dalköltő, ahol oly páratlan rokonszeny és élénk érdeklődés kísérte minden lépésében népdalok e nagyszerű királyát. Debreczen város közönségének sokáig emlékezetében fog maradni **Dankó Pista** és társulata, kinek bucsuszavához a magunk részéről azon óhajjt csatoljuk, hogy körutjában mindenütt szeretet és rokonszeny kísérje a magyar nóták terjesztőinek e lelkes csapatát.

— **Négy ló és egy paraszt.** Mint a tapasztalat bizonyítja, egy ember el tud kormányozni négy lovat. Ma azonban megfordítva történt ez a megszokott dolog a csapó-utczában. Megártott a sziverősítő a négy lovat hajtó parasztnak, amit az uton-utfélen kinálkozó pálinkamerésekben magába szedett s nem érzett elég erőt és hidegvért a négy ló feletti kormányzói állás betöltésére. A lókormányzó ur tehát a végrehajtó hatalmat ideiglenesen a lovaira ruházta, ő maga pedig az egyik táltos hátán visszavonult a közélettől és elmerült a „Csorog a hajamrul a zsir“ kezdetű nóta gyönyöreinek élvezésében. Az emancipált lovak azonban **v i s s z a é l t e k** a reájuk bizott hivatalos hatalommal és az utánnuk kötött rozoga szekeret az éneklő paraszttal egyetemben olyan helyre kormányozták, ahol sok volt a rendőr és ott oly rakoncátlanságot műveltek, hogy az exkormányzó a táltosról lefordulván a lábaik alá került. E rut hálátlanságot azonban menten megboszulata a földi gondviselés, mert a rendőrök a négy lovat és a földön ordító parasztot lefulelték, véget vetvén a lovak pünköszt királyságának.

— **Egyéves önkéntesek a katonai mentelepeknél.** A hadügyi kormány legújabb intézkedése szerint azok az egy éves h u s z á r. tüzér vagy szekeres-önkéntesek, a kiknek hajlandóságuk van a lötenyprászes tanolmányozására s a kiket a katonai parancsnokság is haszonvehetőnek ítél ilyen célra, kérhetik a katonai mentelepeknél való aktiválásukat. A folyamodványaikat szeptember 1-ig kell fölterjeszteniök a közös hadügyminisztériumhoz. A hadügyminisztérium aztán a földművelésügyi minisztériumokkal egyetértőleg fogja elhatározni, hogy kikvt aktiváljanak. — A folyamodóknak október elsejétől a jövő év augusztusig próbaszolgalatot kell teljesíteniök Radautzban s vizsgálatot is kell tenniök.

— **Festő művész Debreczenben.** Tolnamegye Böleske községében lakik az öreg **Kegyes József**, a ki egyszerű magyar földműves létére jeles arcképfestő, mint azt számtalan portrait-ja mutatja. Debreczeni ismerősei meghívására a tavasz ide jött és már 10—15 sikerült arcképet festett, természet után, több intelligens debreczeni család tagjai részére. Most dr. **Wolffka Nándor** czimzetes püspök plébános megrendelésére több arcképet fest, miután már eddigi festményeiből tanujelét adta kiváló műveszi képzettségének. Az öreg 60 éves **Kegyes József** biztos kézzel és oly bravurral kezeli az ecsetet, hogy művei kiváló festményszámba mennek és jóval felül emelkednek a tucatz számra festő fővárosi és vidéki arcképgyártó piktorok alkotásain, a kik pedig 80—100 frtot is, vagy ennél

is többet elkérnek egy-egy természetes nagyságu képért, míg Kegyes 30—35 frtért valódi művészi arczképet fest biztos kézzel, alig 3—4 napi ülés alatt természet után. Mint fiatalabb embernek, néhai Trefort miniszter idejében lett volna alkalma hírneves festőművészé lennie, mert istenadta tehetsége meg van hozzá, de ő a főljánlott állami ösztöndíjat nem fogadta el, hogy szülő faluját és kis házát ne kelljen elhagynia. Még egy ideig Debreczenben tartózkodik a darabos-utcai lakásán, szívesen vesz megrendeléseket. Rádjig festett képei után megérdemli további figyelmét az érdeklődő közönségnek.

— **Féltárvasuti jegyekért** beadott kérvények bélyegmentessége ügyében többen fordultak hozzánk. A kérdésekre itt adjuk meg a feleletet: A dolog ez idő szerint így áll: A bíróság egy főnforgó esetben kimondotta, hogy a magyar államvasutakhoz intézett s vasuti jegyet kérő folyamodványra nem kell 50 kros bélyeg. A lapok ezt megírták azonnal, a vasut azonban eddig még nem kapott hivatalos értesítést. Így tehát a vasut a régi szokáshoz ragaszkodik s azt, a ki bélyegtelen kérvénnyel fordul hozzá, megleletezi. — A legjobb esetben pedig a kérvényt nem intézi el. A mi nézetünk ebben a dologban az, hogy még most 50 kros bélyeg kell ragasztani a kérvényre. — Ha a döntvény nyilvánvaló lesz és valóban nem kell bélyeg használni: az esetben pedig a vasut igazgatósága fogja tudatni a közönséggel, még pedig a hírlapok útján.

A krajczárok halála. A debr. kereskedelmi és iparkamarához ma érkezett a pénzügyminiszter körrendelete, mely szerint a koronaártek megállapításáról szóló 1892. évi XVII. t. cz. 21 §-ában nyert felhatalmazás alapján, az osztrák cs. és kir. pénzügyminiszterrel létrejött megállapodás szerint az azusztiai értékű egy krajczáros és fél krajczáros részváltópénz bevonását rendeli el. A rendelet szerint ezen értek 1898. évi július 1-ével forgalmon kívül helyeztetnek, és pedig a magán forgalomban már csak 1898. június 30-ig a m. kir. állami pénztárak és hivatalok pedig 1899. évi decz. 31-ig fogadják el fizetési képen. Ezen időig tehát különösen akinek sok van, okosan teszi a debr. kir. adóhivatal útján tudatni a már nóm sok ideig kelendő osztrák értékű váltópénzen.

— **A lutri áldozata.** A haldokló lutri végső pusztulása előtt, még rombolásba dönti egynehány szenvedélyes hívét. Így a lutriják áldozata lett Budapestten most egy jó családból való fiatal ember a kit a lutrizás szenvedélye sikkasztásra vitt. A Siemens és Halske czég ugyanis panaszt tett azeott alkajmazott Leonhard Arthur budapesti születésű 27 éves magánhivatalnok ellen, hogy az elsikkasztott 2848 forint 87 krajczárt. A sikkasztást úgy követte el, hogy a mult év november hónapja óta a czég egyes megrendelőitől kiirt számlák alapján kisebb nagyobb összeget vett föl és a pénzt mind magához vette. Így már majdnem háromezer forintot dugott zsebre, míg végre főnökei rájöttek s följelentették a rendőrségnek. Leonhardt töredelmesen beismeri bűnét s azt mondja, hogy a pénzt a kis lutrin játszotta el. A kis lutri megszünte előtt szeretett volna még nagyobb nyereséghoz jutni s mindenféle kombinációval sok pénzt rakott a lutrira, anélkül azonban, hogy nyert volna s az elsikkasztott pénzt pótolhatta volna. A sikkasztó hivatalnokot a rendőrség letartóztatta.

Az egyiptomi hárem.

Egy német író egy előkelő egyiptomi hölgy információja alapján érdekes részleteket közöl az egyiptomi háremekből. A háremhölgyek nagyon elegáns, alacsony divánokkal telt szobákban laknak, a padozaton ott fekszik a sok nargilpipa, a szobákban valami minősíthetetlen illat árad szét.

Szerteszéjjel fekszenek a két hurral eláított hegedűk. Itt töltik az odaliszkek idejüket elzártan a világtól, kíváncsian lesve a rostélyos ablakon keresztül a profán embereket. Igaz, hogy néha kikocsikázhatnak, ámde ez a

kikocsikázás sem ér sokat. A kossi ablakai sárgásbarna vaspalétákkal vannak befedve és azon csak egy piczinke nyílás enged betekintést, de esakis a napsugárnak. Elképzelhető tehát hogy minő unalom honol egy ilyen háremben.

A hölgyek unalmukban igyekeznek valamivel az időt tölteni. Ez a valami ének, zene, táncz, mert e szegény rabszolganők tudják, hogy uruk és parancsolójuk kegyét csak ily uton képesek megtartani. Tehát minden igyekezetük oda irányul, hogy e művészetüket lehetőleg fejlesszék. Elképzelhető, hogy aztán minő irigység s versengés támad köztük ez általános igyekezet folytán.

A háremhölgyek különben nagy előszereettel isszák a sok édes italt és nagy szenvedélyvel élvezik a nyaláncságokat, a mit különben hizásnak indult termotük is megmagyaráz.

Ha valami más izlésű és gondolkozású nő közéjük vetődik, ami csak nagy protekcióval eshetik meg azt kíváncsian kikérdezik, megtudakolják az ő szerelmük lényegét és az ugynevezett platonikus szerelem, valamint a családi boldogság felett oly jóízűen tudnak nevetni, akáresak mi a gervisek tánczán. Ha pedig megtudják az illető női vendégtől, hogy gyermekei vannak, annak sirva borulnak a nyakába és kondoleálnak. Egy ilyen nőnek egy egyiptomi háremhölgy, a keleti szerelem dicsőítése közben a következő érdekes dolgot beszélt el:

Az igazi szerelem a minék. Ösmeri-e ön a bűvés Abdavaszmann effendi esetét? Egyszer bejött hozzá a felesége és így szólt: — „Effendi, az allah a mi hő kívánságunkat meghallgatta, mi egymásé vagyunk. Allah legyen ezért dicsőítve! De te még fiatal vagy és nem kívánhatom tőled, hogy te nélkülözéseknél légy kitéve. Tudom, hogy te engem szeretsz, hogy egy másik feleségre nem is gondolsz.

De te ezért jutalmat érdemlesz“. Erre a feleség egy csodaszép cserkesz rabszolganőt vezetett férje elé és ünnepélyesen átnyújtotta azt neki ajándéku. Imme, fejezé be lelkesült elbeszélését a háremhölgy — ilyen az igazi keleti szerelem.“

Ingtatlanok forgalma.

— A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál. —

1. Özv. Varjas Sándorné Mészáros Zsuzsanna 4 hold 350 □ öl területű ondódi földjének 6t illető felerészét elajándékozta leánya, Varjas Juliánnának 300 forint értékben.

2. Kaszás Péterné Kakas Erzsébet Gólya utcai 530. sorszámu ház és földjének 6t illető felerészét eladja Sipos Bálintnak 2150 forintért.

3. Sipos Bálintné Kaszás Julianna 10243 hrsz. ujosztásu földjének 6t illető felerészét eladja Kaszás Péternek 150 frtért.

4. Özv. Szabó Lajosné Szakál Veronika, Szabó Kálmán, Szabó Mária Szabó Jánosné, Szabó Terézia, Kaszonyitzky Endréné, Szabó Emma, Szabó Róza Kardos Lászlóné, Szabó Ilona Keresztfaly Antalné, Szabó Vilma Zádor Lajosné, Szabó Miklós, Szabó Gyula, Szabó Sándor, Szabó Veronika Részler Richárdné és Szabó Berta 1530 □ öl területű tőzész-kerti szőlőjüket megveszik Koppányi Dávid és neje Balogh Julianna 2000 frtért.

5. Gáll András és neje Borza Zsuzsanna megveszik Kovács Sándor és neje Figura Julianna 2862 hrsz. ondódi földjüket 1100 frtért.

6. Földi József és neje Veres Julianna 600 □ öl területű téglás-kerti szőlőjüket megveszi özv. Varga Istvánné Balázs Klára 710 frtért.

7. Buglyó Ferencz és neje Póczés Katalin megveszik özv. Pető Istvánné, Pető István Pető Lajos 397 □ öl területű ujosztásu földjüket 100 frtért.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatózsd.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég jelentése. —

Debreczen, július 5.

Készaru 10—15 magasabb.

Oszi buza 8.82—8.83.

Tavaszi buza ————.

Május—juniusi 8.40—8.42.

Oszi rozs 7.16—7.18.

Oszi zab 5.36—5.38.

Májusi tengeri 3.94—3.96.

aug.—szep. tengeri 4.42—4.44.

Sertéspiacz. Budapest-Köbanya

1897. július 6.

Magyar elsőrendű Öreg nehéz páronként 320 klgon felüli sulyban (— krtól — krig. Öreg közép (páronként 300 260 kgr. sulyban) — krtól — krtól klg. Fialat nehéz (páron — 220 klgon felüli sulyban) —54 krtól 55—krig. Fialat közép (páronként 251 320 klg. sulyban) —54 krtól 55—krig. Fialat könnyű (páronként 250 klgig terjedő sulyban) — krtól — krtól krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) —52 krtól —53 krig. Közép (páronként 220—280 kgr sulyból) —44 krt —45 krig. Könnyű páronként 220 klgig terjedő sulyban —43 krtól —44 krig. III. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 klg. felüli sulyban) —51 krtól 52—krig. Közép (páronként 220—260 klg. sulyban) —49— krtól 50 — krig. Könnyű (páronként 220 klgig terjedő sulyban) —47— krtól 48 krig.

Sertés létszám: 1897. évi július hó 4. napján volt készletben: 26.470 darab 1897 évi július hó 2. napján felhajtott 709 drb 1897. július hó 5. napján elszállított 591 drb. 1897. márcz. hó 26. napjára maradt készletben 2658 darab. Biztosított forgalom változatlan.

Debreczeni piac.

Július 5—6.

Gabonavásár.

Buza, piacra hozott 800 kgr. I. rendű 7.90, II r. 7.60. III. r. 7.45.

Rosz, piacra hozott 750 kgr. I. rendű 5.60, II r. 5.55, III r. 5.40.

Kétszeres, piacra hozott 900 mm. I. rendű 6.40, II. r. 6.30, III. r. 6.25.

Árpa, piacra hozott 720 mm. I. rendű 4.60, II r. 4.55, III. r. 4.50.

Zab, piacra hozott 720 mm. I. rendű, 5.70, II. r. 5.60, III. r. 5.50.

Tengeri piacra hozott 980 mm. 6-tengeri I. rendű —, II. r. —, III. r. —, Uj tengeri I. r. 3.90, II. 3.80 III. kr. 3.70.

Köles 5.—, 4.90. 4.80.

Köleskása 13.—, 12.50, 12.00.

Burgonya 2.— 1.80 1.70.

Piaczi árucikkék:

100 kilónként: Bab fehér 8— bab sárga 7.00 burgonya 2.00 só darabos 11.80, só darált 12.30, d. zsir 62—64 frt, széna I. rendű 2.20, II. r. 1.80 III. r. 1.60, szalma I. r. 65 frt II. r. 52, szalonna sós 58—60 frt, szalonna sótlan 59— frt. háj 58—60 frt, juh turó 57—szappan 21.50 frt, aszalt szilva 20— frt, borsó 18.52 frt, lenese 20.50 frt, rizs 18 frt, pirszén 2.00, salgótarjáni 152, szalonkőszén 185, árpa kása 17.—18.—35.

Kilónként: Árpakása 14 36 kr aszalt-szilva 22 kr. asztali dara 17 kr burgonya 3 kr., borsó szépebbé 18 kr., szatmári 18 kr bab fehér 10 kr, sárga 10 kr, disznó-zsir 64, ezukor 46, irós-vaj — frt — kr, köleskása 15 kr., lenese szatmári 24 kr, szépebbé 26 kr, liszt Nr. 1. kr, Nr. 2. 14 kr, 3. 13½ kr Nr. 4. 13 kr, Nr. 5. 12 kr, Nr. 6. 12 kr, ol-

vasztott vaj 80 kr, só darabos 11 kr, darált 12 kr, rizskása 15-36 kr, szappan 22 kr, szonna sós 60 kr, sótlán 60 krajczár, kávé 52 frt -kr.

CSARNOK.

Salve Regina.

— Regény. —
Írta: **Palotás Fausztin.**
(Folytatás.)

E helyett furiként oda ugrott a kapitányhoz, villámgyorsan kitepte kezéből az ibolyacsokrot s mielőtt megakadályozhatta volna, izekre szakgatta.

— Azt a virágot szagolgasd, csókolgasd, sziszegte magánkívül, amit tőlem kaptál!

A kapitány böszülten lökte el mellőle a leányt, úgy hogy a kerítésig tamolygott. Tovább is ott maradt! Fejét a kemény léczhez szorítva, keservesen sirt, zokogott.

VII.

Térvary bárónénak kedve kerekedett meg nézni a bucsusok táncz helyét, mely az ajtósságok végeztével adatott át rendeltetésnek. Kiváló élvezetet talál a népies mulatságok tarkaságaiban, a legények, leányok változatos tánczában. A hány a pár, annyi félekép járja. A nagyvárosi kíváncsiság arannyal fizetné az ilyen látványosságot.

Többször s következetes konoksággal nyilvánította, hogy ha nem tartaná méltóságát alólnak paraszt menyecskének öltözésurranna a tánczosok közé. Senki által nem ismerve, hátrakötött kontyval, rövid viganóban, sújtásos sarkos papucsban, nyalka legénynyel ugrálni, forogni, ruháját riszálni: mily felséges, menyországi élvezet volna az!

Terbafalvi Terbe Oszkár, a székháti háziezred délelég kapitánya karján tette meg a táncz helyhez vezető utat. Mondanunk sem kell, hogy a két előkelő alak közfelfűnést kellett s különböző találgatások kapcsán bámulat tárgya volt.

Morotvay Regina egyáltalán nem volt kíváncsi a férje hollétére. A parasztokkal egyezkedik, vagy ami valószínűbb, a városi urakkal tárgyal a pusztá megvétele ügyében. Ez az ő legfőbb teendője, érdeke. — Neje szórakozzék úgy, amint kedve tartja. Eddig sem ellenőrizte lépéseit, tehetett tőle amit akart. A külszin, a látszat, ez a fő: a világ mindig ebből itél.

Gyapjasék vendégei szintén melegen érdeklődtek a táncz hely iránt: mely a rögtönzött korema udvarát foglalta el. Zug zsi bong a tömeg, de hire sincs rendőrnök vagy lovas pusztázonak, noha az ilyen külterületi vigaság rendszeren egy csomó fejbeveréssel, nem ritkán bieskázással szokott végződni. Kiegészítő része a verekedés, — mint borjuszájú gyolesingnek a kivarrás, pörge kalap mellett a bokréta.

A báróné meg nem állhatta, hogy csipős megjegyzéseket ne tegyen a társadalom azon állítólagos intelligens elemeire, akikre a földhöz ragadt paraszt házában a potya eszemiszom ráfér.

Oszkár erre azt jegyezte meg, hogy Gyapjas nemcsak uradalmi bérlő, de városi földesgazda is. A polgármester és társai tartózkodás nélkül elfogadhatták a meghívást.

— Védelme nagyon gyanus, kedves katonám! Ertem a benső rokonszenv indokát. A hatóság jóvoltából pompás dolga volt a századnak a vízvédelem alatt. A főmérnök is előzékeny, pazar volt, a város kontójára.

— Csengelei a megtestesült becsületesség. Szemtanuja voltam, ezek fordultak meg naponta a kezén, ellenőrzés nélkül. A férfi legszebb tulajdonait bámultam ebben az emberben.

— Az csak látszott! Nem látott még olyan piros almát, mely belül rothadt? Ugyan ő is...

— A gyűlölet mindig elfogult. — Ej, ne fecséreljük a szót érdemtelre. Azt kell binnem, hogy ellenségeimnek hizeleg. Nézzük inkább a vigadókat.

Hanyagul a tiszt kardmarkolatára tamaskodott

Amit legkevésbé vártak. Térvary rájuk toppant. Törődöttség, levertség látszott rajta. Bocsanatkéréssel intette magához nejét. Élénk beszélgetésbe merültek.

Oszkár ozalatt önkéntelenül is azon töprengett, mi az oka a báróné végtelen gyűlöletének, melyet maró kegyetlenséggel nyilvánít, valahányszor Elek neve szóba kerül. — Soha sem titkolta a gyöngéd viszonyt, mely özvegyeége alatt ábrándos lelkeiket összerassztotta, tudomása volt erről a bárónak is: az új házasság fátyolt borított a multra. Évek óta tart, forr az ádáz gyűlölet.

Annál nagyobb volt tehát a meglepetése midőn a báróné férjével folytatott esendes beszélgetés után visszajövet, különös, érthetetlen kéréssel fordult hozzá.

Azt kívánta, hogy keresse föl Csengelelit és küldje hozzá Ne kutassa, mi készíti, y kényszeríti erre: most nincs helye a bővebb magyarázatnak. Az iskolánál várni fogja.

— Magához hivatja? Találkozni beszélni óhajt vele? kérdezte Oszkár megütődve.

— Okvetlenül, késedelem nélkül! Valószínű, hogy habozni, akadékoskodni fog: paraszt gőg lakik benne! Bizom a tapintatosságában, rábeszélő képességében... mondja meg neki, hogy epedve várom!

A kapitány még habozott,

— Komoly szóvitánk volt az imént. Ellenségként váltunk el. Nem nyilatkozott: megelégszik-e avval az elégtétellel, amit neki adhattam.

— Megteszi vagy nem? Határozott legyen a válasz. Vagy azt akarja: én keressem fel, esetleg megszegyenítésnek, vagy durvaságnak tegyem ki magamat?

Ez az érv hatott. Oszkár eltűnt a bucsusok tömegegében, Térvaryné pedig szinte rohant vissza az iskolához. Eszébe sem jutott, hogy a járó-kelők vigyorgó gunnyal nézhetnek utána. Az előbb még oly méltóságteljesen, kihívóan andalgott a kapitány mellett, most siet, fut, mint akit kergetnek.

A báró számára berendezett szobában összevissza heverték az előtött kastélyból odahordott butorok. Alig lehetett az ablakhoz férni tőlük.

Térvaryné kikapcsolta az ablaktáblákat, hogy a telepre eső szabad kilátását a homályos üveglapok se gátolják.

Végtelen izgatottság vett rajta erőt. Mint a lázbeteg reszkedett. Egy levegőt fog színi avval az emberrel, aki azt érdemelné tőle, hogy körmeivel állítsa el a lélekzetét.

Pedig erősnek szilárdnak kell lennie, ha czélt érai akar. Fel kell öltenie a tettetés álarczát, el kell némitania a bosszuvágy, démoni szenvedélye tombolását. — Arra a hatalomra van még egyszer szüksége, mely eleket rabjává tette, Bizik ravaszágában. de vajjon lesz-e türelme, kitartása e merész játékhoz?

Növekvő izgalommal számította az időt, melyre Oszkárnak küldetéséhez szüksége van. „Most, rátalál élekre, közli vele üzenetét. — Most szabadkozok, meggyőzni iparkodik: hogy iovagias férfi a nő kérését ilyen esetben nem utasíthatja vissza. Mégis mentegetődik. kifogást kifogásra halmoz, és végre csak enged.”

Csapongó képzelete nem mer az események elé vágni. — Milyen lesz a találkozás: milyen szint nyerne az arcok: miféle láng csillan meg a szemekben; miféle indulat tüze éled fel a szivben. Ki tudná ezt előre megjósolni?

Egyszerre megrázkódott. Elek alakja tűnt fel a közelben. Egyenes irányt vett a bejáratig: tehát csak hozzá jöhet. — No hát a koczka el van vetve: nem várja készületlen.

Néhány várakozásteljes percz után Elek előtte állt: oly kifogástalan nyugalommal, mintha ez a kierőszakolt látogatás a régi ismeretség természetes következménye volna.

— Parancsoljon velem, méltóságos asszonyom!

— Nagy merészség, bevallom, illetlenség volt tőlem ide farszítani. Szólt eifogultan Térvaryné. Kérem, halaszssa el megrovó ítéletét. mig meg nem hallgatott.

Székre mutatott, ő pedig a pamlagon foglalt helyet.

— Kétségtelen, példázgatózott Elek, hogy idegen befolyás következtében támadt ez az eszméje.

— És ha az ellenkezőjét állítanám?

— Azt kellene vélnem, hogy most már nem közvetve kerülő uton, hanem személyesen akarja éreztetni ellenszenvét.

(Folyt köv.)

Tájékoztató.

A Gönczy-egyesület „Otthon“-a a keresk. akadémia palotájában.

Nyilvános olvasóterem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3-6-ig.

Muzeum, a kollégiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreliskolai műhelyében d. u. —4 óráig. Kedden: Előkészítő csoport. Szerdán és pénteken: haladó csoport.

Zene-estélyek

A Hungária kávéházban minden szerdán, szombaton és vasárnapokon Rácz Károly és Magyarai testvérek zenekara.

Az „Arany Bika“ vendéglő éttermében vasárnap este-kint a Magyarai testvérek, Rácz Károly és Dajna Bandi zenekara felváltva tartanak zeneestélyt.

Az „Arany Bika“ kávéházban hetenként két zeneestély van: hétfőn Rácz Károly szerdán a Magyaraiak.

A „Ángol királynő“ vendéglőben kedden Magyarai testvérek, pénteken Rácz Károly és vasárnap Dajna Bandi zenekara.

A „Margit“-fürdőben vasárnap és ünnepeken d. u. 4-6 óra közt sétahangverseny. — Játsszik a katonazenekar.

A „Corsó“ kávéházban kedden, csütörtökön és vasárnap Rácz Károly és Dajna Bandi zenekara tartanak zeneestélyeket.

Vilmos Ferencz kávéházában a Sas-utcai „Otthon“-ba zeneestély hetenként háromszor.

Szauer Sándor „Arany sas“ kávéházában minden héte este Dajna Bandi zenekara zeneestélyt.

Bérekocsik díjazabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	30
3/4 órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára v. kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóián belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetőseknel (valláskülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik, A temetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	30
A színházba menet	60	40
A színházból jövet	80	60
bármely vasúti indóház vagy raktárhoz nappali menet vagy jövet kézi táskával	50	30
éjjel	30	20
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málha után külön 10 krajczár díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, cukorgyár, légszeszgyár, kertészeti egylet és gözmalomhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet egy órai várakozással	30	20
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
menet és jövet egy órai várakozással minden következő órára	1	—
Külső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
minden következő órára	40	30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet 1 órai várakozással	80	60
minden további órára.	40	30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítottak

Dr. Bacsó Dezső

ügyvéd irodáját Nagy-Uj-uteza 1708 sz. a. (Sesztina ház) megnyitotta.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KUTASI IMRE

Debreczenben. Nagyváradi utca 2087. sz. Gáll Ferencz ház. — Ajánlja magát mindenféle

gyors és pontos elkészítésére

Elvállal: tankönyveket, hírlapokat, folyóiratokat és rovatozott íveket,
ÉT-, BOR- és ÁRLAPOKAT; DISZMŰVEKET
 arany, ezüst és színyomatban;

díszes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközölhetők.

A papír gyári árban számíttatik.

HIRDETESEKET a kiadásomban naponta megjelenező „DEBRECZENI HIRLAP”-ban legelőcsöbbari
 számúva közlések.

KUTASI IMRE
 könyv- és könyvmdai tulajdonos.

WINE'S LONDON

DISZOKLEVÉL 1871.

a legjutányosabb árakon felvállaltatnak.